

Theo Cornelissen, een uit de hand gelopen hobby

“Of ik doe het goed, of ik doe het niet”

-door Femke Lagaaij-

Jaren geleden had ik het geluk door May en Eli Broekhuis met mijn Labrador Charlie geïntroduceerd te worden bij de trainingen van Theo Cornelissen. Er ging een wereld aan nieuwe mogelijkheden voor ons open en ik voelde me bevoorrecht bij Team Theo terecht te zijn gekomen. Inmiddels een paar honden verder, is mijn respect voor Theo alleen nog maar groter geworden. Net als mijn nieuwsgierigheid. Want Theo is een man van weinig woorden, die ook nog eens uitermate bescheiden is en slechts na lang aandringen bereid was tot een gesprek. Op voorwaarde dat het over het team zou gaan, en niet alleen over hem.

Maar zo makkelijk komt hij er niet vanaf. Want we willen natuurlijk ook wat over hemzelf te weten komen. Dus vooruit, ik open het gesprek bij Theo thuis, eerst maar 'ns over hemzelf... Zou je iets willen vertellen over je gezin, achtergrond, werk?

“Ik ben getrouwd met Greta en samen hebben wij drie dochters: Rinske, Babs en Anne en vijf kleinkinderen tussen de 12 en 19 jaar. En dan hebben we al 43 jaar pleegdochter Mariëlla. Vanaf mijn 15de heb ik in de bouw gewerkt, de laatste 25 jaar als zzp-er. Ik vind dat we een heel fijn leven hebben: ik ben klaar met werken, kan volop mijn hobby uitoefenen, de kinderen en kleinkinderen wonen dichtbij, we zijn gewoon bevoorrecht. Ik geef alle dagen les behalve zaterdag want dan zijn we bij het sporten van de kleinkinderen: voetbal, tennis, turnen, wij houden alles van ze bij. En maandag is onze gezamenlijke vrije dag, dan proberen Greta en ik met z'n tweeën iets leuks te gaan doen. Ik heb twee honden: een cesky fousek van 3 en een heidewachtel van 8 waarmee ik jaag. Ik heb zelf ook veel wedstrijden gelopen. Met mijn hondje Kim heb ik in het verleden bijvoorbeeld 28 A-tjes gehaald. Waarom zo veel? Het was de overgangperiode van de oude

KNJV proeven naar het huidige SJP/ MAP systeem. Ik wilde weten hoe die verandering eruit zag. Voor wedstrijden heb ik nu helaas geen tijd meer.”

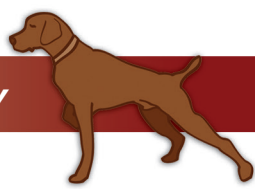
Hoe ben je ooit in de jachthondenwereld beland?

“Jagen en vissen deed ik altijd al. In dit huis dat ikzelf gebouwd heb, kreeg ik in 1978 mijn eerste jachthond, een korthaar. Natuurlijk gingen we ook op cursus, maar dat werd niet zo'n succes. Die hond had ik zomaar gekozen en paste eigenlijk niet bij mij. Daarna kreeg

ik een andere hond en uiteindelijk kwam er een labrador. Met deze hond is de liefhebberij echt begonnen. Ik kreeg les van Hans Ligtenberg bij de Banninkhof in Enschede, we hebben het over de jaren '90.

Na een tijdje ging ik daar ook lesgeven, samen met Hans. Ik deed de A groep en we waren allemaal door het dolle heen toen het eerste A diploma viel! Later ben ik voor mezelf begonnen. Ik wilde er eerst mijn beroep van maken, maar ik ben toch maar keukenmonteur

gebleven want ik realiseerde me dat je wel heel veel terreinen moet hebben als je dit professioneel wil doen. In die begintijd had ik ook huishonden, die heb ik -net als de naam van de jachthondenschool (Consequent)- in 2002 overgedragen aan een collega.

Ik hield alleen de jachthonden en in 2004 stond de eerste op de Nimrod: Theo Visser met een draadhaar. Dat voelde fantastisch! Van toen af aan is het eigenlijk elk jaar gelukt om cursisten op de Nimrod te krijgen."

De opzet van jouw trainingen is heel bijzonder Theo. Ik heb altijd op zondag getraind en dan zet je drie grote proeven uit, elk bestaand uit meerdere opdrachten/appornten en bij elk van de proeven staan meerdere helpers en trainers. De groep wordt in drieën gedeeld en we circuleren van proef naar proef. Dat is zeer effectief want je doet heel veel op één training en krijgt niet alleen van jou, maar ook van de anderen nuttige feedback. Hoe is het je gelukt om zo'n mooi team om je heen te krijgen?

"Dat is eigenlijk vanzelf zo gegroeid. Via de cursisten kwamen er helpers bij het team. Ik heb een soort fingerspitzengefühl wie van de cursisten geschikt zou zijn als helper/medetrainer. Ik zoek mensen die voldoende mensen- én hondenkennis hebben en eigenlijk zeggen ze altijd "ja" als ik ze vraag. Ik

ben ontzettend trots op ons team. De meeste van hen lopen zelf ook wedstrijden en ze weten waar we naar op weg zijn. Van de 7 collega's hebben er vijf zelf ook op de Nimrod gestaan. Ze hebben alle facetten van de jachthondensport meegemaakt en weten wat er nodig is om de top te halen. Ab (helaas twee jaar geleden overleden) en Hennie Gieling, behoorden tot ons kernteam en worden nog steeds heel erg gemist. Ons team is goud waard. Alleen kun je zo iets niet.

Voor elke les heb ik m'n plan klaar. Ik ben anderhalf uur van tevoren op de locatie. Zet het materiaal op z'n plek, doe het wild in kisten, instrueer de helpers zodat iedereen voordat de cursisten aankomen weet wat de bedoeling is. Ik hou bij wat we geoefend hebben en waar ik de volgende keer aan wil gaan werken. Na elke training maak ik aantekeningen, welke oefeningen makkelijk of juist moeizaam verliepen, ik schrijf op wie er waren en wie er hadden afgezegd. Mijn leus is "Of ik doe het goed, of ik doe het niet." Die passie heb ik bij alles in mijn leven."

Dat laatste blijkt ook wel want ter voorbereiding van ons gesprek heeft Theo uitgebreide notities gemaakt zodat hij niets vergeet te vertellen en laat hij me zijn aantekeningenboekjes zien waar inderdaad de trainingen heel nauwgezet worden bijgehouden. Wát een toewijding!

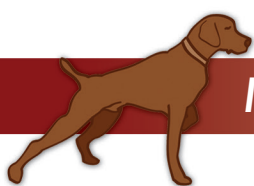
Quote van cursist Gerrit Wilps

"Theo, een trainer in hart en nieren met een positieve instelling. Hij streeft er naar om elke cursist een passende oplossing te bieden om succesvol te zijn en veel plezier te beleven. Theo geniet van de nazit op elke training en neemt de vergaarde informatie mee voor een volgende training"

Om terug te komen op die terreinen die je in het begin niet had, dat is nu wel anders, jouw cursisten komen met jou op de mooiste plekken. Hoe heb je dat weten te regelen?

"Ik had het geluk dat ik in De Steeg, waar ik vandaan kom, met heel veel boeren contact had, die kende ik al van klein jongetje af aan. Zij gunden het mij om met de honden op hun terreinen te mogen werken. Ik heb op dit moment zo'n 17 locaties. Soms raak ik er eentje kwijt, soms komt er een bij. Veel van mijn cursisten zijn jager en kennen bepaalde boeren goed en daar word ik dan door hen geïntroduceerd. Nee heb je, ja kun je krijgen.

Ik ben zeven jaar geleden gestopt met werken. Daardoor kan ik er door de week kleinere groepjes bijnemen. Die groepjes werken allemaal toe naar de grote trainingen op zondag. En daarnaast heb ik al 15 jaar op donderdagavond een groepje jagers: een man of 8-9 die allemaal van een borreltje hou-

den. Al met al leer ik er ook heel veel van: je krijgt mensenkennis en verstand van honden."

Gaat je voorkeur uit naar het jachthondenwerk of het jagen?

"Dat is een gewetensvraag. Ik vind het allebei helemaal geweldig. Ik regel alle honden voor een mooie jacht in Duitsland waar ik al lang bij betrokken ben. Ik jaag er zelf ook. Het jagen en het jachthondenwerk lopen dus in elkaar over en ik zou geen van beide willen missen."

Niet iedereen kan zich zomaar bij je aanmelden voor de trainingen. Waar selecteer je op?

"We krijgen elk jaar meer aanmeldingen dan we combinaties kunnen plaatsen. Selectie is dus een luxeprobleem. Het niveau van degene die zich aanmeldt moet aansluiten bij dat van de groep waar op dat moment ruimte is. Belang-

Quote van cursist Kees Tetteroo

"Theo heet je altijd welkom met de woorden: fijn dat je er bent. Hij is in voor een geintje, bij de paasbrunch legt hij bijvoorbeeld stiekem een rauw ei tussen de gekookte eieren in de hoop dat iemand de schaal zal breken en er dan met het eiwit dat door z'n handen druipt achter komt dat deze dus niet gekookt was"

rijk is ook wat het doel is dat mensen met de hond hebben. Wij trainen praktijkgericht en MAP. Soms hoor ik door de telefoon al dat het niet gaat passen. Ik wil graag dat de basis er goed in zit, dus wanneer ik hoor dat een hond van 3 of 4 jaar nog geen slepen loopt, heb ik mijn twijfels. Mijn uitgangspunt is ook dat de groepen niet te groot worden. Als ik denk dat het wat zou kunnen zijn, dan nodig ik mensen uit voor een proefles. Als ik zie dat de hond heel goed is, de voorjager wil leren en gemotiveerd is dan geloof ik er in."

Wat vind je de belangrijkste eigenschappen van een goede voorjager?

"Het helpt enorm wanneer iemand jachtverstand heeft: dan kan hij markeren, begrijpt hij de wind. Wanneer je dat niet van huis uit hebt meegekregen, moet je het spelletje met de wind helemaal gaan begrijpen, moet je leren onthouden waar iets gevallen is. Beginnende voorjagers snappen daar over het algemeen weinig van. Je bent dan als trainer drukker met de voorjagers bezig dan met de honden. Wanneer moet je ingrijpen, wanneer niet. Het allerleukste is om mensen te leren één te zijn met het veld, met de wind, met hun hond. Het is prachtig als je ziet dat zich dat bij iemand ontwikkelt."

De honden moeten het ook allemaal bij kunnen houden in het koppie.

Dus mijn uitdaging blijft om ervoor te zorgen dat zowel de hond als de voorjager het tempo bij kunnen benen. Je moet mensen meestal afremmen. Mensen kunnen ook ambities hebben die niet bij de hond passen. Ook dat kenmerkt een goede voorjager: dat hij ziet wat zijn hond nodig heeft en aankan."

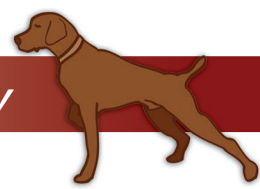
Wat vind jij de belangrijkste eigenschappen van een goede hond?

"De drive is echt de basis! Aan die natuurlijke aanleg ontbreekt het meestal niet bij de honden. Je zoekt in de training naar een evenwicht tussen het beheersen van de aanwijzingen en het eigen initiatief van de hond. De zitfluit bijvoorbeeld, moet een fijne uitnodiging voor de hond zijn om een aanwijzing van de voorjager te krijgen hoe hij de buit (het apport) zo snel mogelijk binnen kan krijgen, maar sommige voorjagers gebruiken de zitfluit als straf. Mensen maken fouten en ik wil ze graag inzicht daarin geven. Soms verzucht een voorjager de hond luistert niet. Dan zeg ik: je hebt de hond nooit goed uitgelegd wat je van hem wil. Hij kan pas gaan luisteren als hij de oefening beheerst. Als hij een oefening beheerst en hij doet het niet, dan pas luistert hij niet."

Degenen die jou niet kennen of hebben meegemaakt kunnen zich niet voorstellen over hoeveel geduld iemand kan beschikken. Je bent altijd bereid een oefening over te doen, loopt eindeloos weer een lijn die mislukte, helpt mensen keer op keer op keer. Waar haal jij dat grenzeloze geduld vandaan?

"Ik kan dat opbrengen omdat ik echt een passie heb voor de honden en ik de rode draad die ik uitzet graag wil aanhouden. De mensen in het team snappen ook allemaal wat

die rode draad is, als iets niet lukt dan gaan we verder, want de rode draad is dat ze succes hebben. Je hoeft dan niet meer na te denken over de vraag of je een oefening over wil doen of niet: je doet het gewoon."

Ik zie dat geduld ook terug in de theorielessen aan het eind van de "kleine A" (de ochtendgroep op zondag waar men nog toewerkt naar een eerste of tweede SJP A) waar Theo de leerpunten samenvat op zijn schrijfbord. Tips en tricks hoe je bepaalde oefeningen thuis zou kunnen doen, hoe je dingen waar je tegenaan loopt zou kunnen oplossen.

Wat motiveert jou? Waar haal je voldoening uit?

"Ik ben nooit gedemotiveerd, hoewel het wel altijd heel veel werk is. Je moet voor elke training het plan maken, 't wild moet uit de vriezer, ik moet materiaal klaarleggen. Voor elke training is de voorbereiding stevig. Ik moet het na die tijd ook weer opruimen. Maar ik vind het echt fijn als ik merk dat iedereen er plezier in heeft, dat de honden weer

een stap vooruit hebben gezet. Dat geeft mij heel veel voldoening.

Het is toch wel een kick als je mensen met een eerste hond getraind hebt en diezelfde mensen zich jaren later weer met een nieuwe hond aanmelden bij ons team."

Waarin jij je ook onderscheidt Theo, is dat je heel veel wedstrijden bezoekt. Vertel...?

"Ja ik kom veel op wedstrijden. We trainen een seizoen lang intensief en dan ben ik heel benieuwd hoe de combinaties het er op de wedstrijden vanaf gaan brengen. Het is voor mij een check of we goed bezig zijn geweest en bij sommigen een bevestiging van wat ik had gezien in de trainingen. Als ik bij een wedstrijd aankom weet ik al hoe de wind staat. En dan ga ik gewoon kijken of ik mijn cursisten kan helpen, of ik ze nog tips kan geven. Ik ben oprecht benieuwd hoe iedereen het doet en hoe onze training wel of niet is aangeslagen. Ik zie bovendien veel proeven waar ik dan weer varianten op

kan bedenken. Het is echt waanzinnig om mee te maken hoe goed sommigen het doen. Ik ben net zo blij als zij als ze goed scoren!"

Jij bent een van de hofleveranciers van deelnemers aan de Nimrod. In de afgelopen (bijna) 20 jaar hebben 41 van jouw cursisten de uitnodiging voor deelname aan de Nimrod aangenomen. Wat is, voor zover het al zou bestaan, jouw geheime recept?

Kenmerkend voor Theo wil hij niets van veren op zijn hoed weten: "Allereerst is het niet alleen onze verdienste: voorjaargers trainen vrijwel altijd ook elders en hebben ook van anderen veel geleerd. Maar ik vind het natuurlijk wel heel erg leuk dat we jaar na jaar kandidaten voor de Nimrod hebben kunnen voortbrengen. Je moet hard werken bij ons: je krijgt huiswerk, het gaat om het inslijpen van de oefeningen. Maar de sfeer en de gezelligheid zijn ook belangrijk. Daarom sluiten we altijd af met koffie en lekkere hapjes. Er moet gewerkt worden maar daarna lachen en ontspannen we met zijn allen."

Daarom ook al die mooie tradities? De tewaterlating bij het halen van een SJP A, de ludieke paaswedstrijd, de jaarafsluiting met lied voor de Nimrod deelnemers?

"Dat lied heb ik meteen bij de eerste Nimrod deelnemer gemaakt. Mensen die langer bij ons meelopen kennen de melodie inmiddels ook en kunnen zelfs het refrein meezingen. Die jaarlijkse afsluiting is goed voor de teamgeest en geeft een moment om te reflecteren op ieders prestaties. Ik vind het fijn dat mijn cursisten ook onderling een band hebben. Die krijg je door dit soort dingen."

Is er voor jou nog een uitdaging of doel op dit vlak?

"Zoals het nu gaat, is het geweldig. Het is meer dan een hobby en de mensen en de sfeer zijn superfijn! Als alles zou blijven zoals het nu is, dan ga ik heel graag nog een aantal jaren zo door met ons team."

Dat hopen al jouw cursisten ook, Theo! Dank je wel!

Foto's: Kees Tetteroo

